

MEGÁLLAPODÁS MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS AZ IRÁNI ISZLÁM KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL

Magyarország Kormánya és az Iráni Iszlám Köztársaság Kormánya, attól az óhajtól vezérelve, hogy Megállapodást kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyoadók területén,

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk

A megállapodás hatálya alá tartozó személyek

Ezen Megállapodás azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

A megállapodás hatálya alá tartozó adók

1. Ezen Megállapodás azokra a jövedelem- és vagyoadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelem- és vagyoadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre a Megállapodás különösen kiterjed:

(a) az Iráni Iszlám Köztársaság esetében:

(i) jövedelemadók:

- az ingatlan jövedelemadó;
- a mezőgazdaságból származó jövedelem adója;
- a bérjövedelem adója;
- a be nem jegyzett magánszemélyek vállalkozási jövedelmének adója;
- a jogi személyek nyereségének adója; és
- az eseti jövedelem adója;

(ii) vagyoadó.

(b) Magyarország esetében:

(i) jövedelemadók:

- a személyi jövedelemadó; és
- a társasági adó;
- (ii) vagyonadók:
 - a telekadó; és
 - az építményadó.

4. A Megállapodás kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet a Megállapodás aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesítik egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Ezen Megállapodás alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

- (a) az „Iráni Iszlám Köztársaság” kifejezés az Iráni Iszlám Köztársaság szuverenitása és/vagy joghatósága alatti területet jelenti;
- (b) a „Magyarország” kifejezés Magyarország területét jelenti a nemzetközi joggal összhangban lévő magyar jogszabályok által meghatározottaknak megfelelően;
- (c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy az Iráni Iszlám Köztársaságot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
- (d) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, ami az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;
- (e) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;
- (f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;
- (g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;
- (h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti és vasúti jármű igénybevételel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót, a légi járművet vagy közúti és vasúti járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;
- (i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:
 - (i) az Iráni Iszlám Köztársaság esetében a Gazdasági- és Pénzügyminiszttert vagy meghatalmazott képviselőjét;
 - (ii) Magyarország esetében az adópolitikáért felelős Miniszttert vagy meghatalmazott képviselőjét;
- (j) az „állampolgár” kifejezés, az egyik Szerződő Állam vonatkozásában, a következőt jelenti:
 - (i) bármely természetes személyt, aki annak a Szerződő Államnak az állampolgárságával rendelkezik; és

(ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását abban a Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri;

(k) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás vagy más önálló jellegű tevékenység bármely személy általi végzését.

2. A Megállapodásnak az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál a Megállapodásban meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre a Megállapodás alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Ezen Megállapodás alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, bejegyzési helye, üzletvezetési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, beleértve az államot vagy annak bármely helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy az ott lévő vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(d) amennyiben egyik Államnak sem állampolgára, és/vagy az előző bekezdések alapján egyik Szerződő Államban sem tekinthető belföldi illetőségűnek, akkor a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye található. Ha a személy belföldi illetőségének állama, mint olyan, nem határozható meg, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést. Ilyen egyetértés hiányában az ilyen személy nem jogosult az ezen Megállapodás szerinti adókönyvitésre vagy adómentességre, csak addig a mértékig és olyan módon, amilyenben a Szerződő Államok illetékes hatóságai megállapodnak.

5. Cikk

Telephely

1. Ezen Megállapodás alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

(a) az üzletvezetés helyét;

(b) a fióktelepet;

(c) az irodát;

(d) a gyártelepet;

(e) a műhelyt; és

(f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek feltárására, kiaknázására vagy kitermelésére szolgáló bármely más telepet.

3. A „telephely” kifejezés szintén magában foglalja az építési területet, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatot és a hozzájuk kapcsolódó felügyeleti tevékenységeket, de csak ha 6 hónapnál tovább tart.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

(a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása vagy kiállítása céljára;

(b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás vagy kiállítás céljára;

(c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

(d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

(e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

(f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az (a)–(e) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el. Mindazonáltal, amikor ezen képviselő tevékenysége teljesen vagy majdnem teljesen annak a vállalkozásnak van alávetve, és az a vállalkozás és a

képviselő között a kereskedelmi és pénzügyi kapcsolatokban kialakított vagy felállított feltételek eltérnek azoktól, amelyek független vállalkozások között lettek volna kialakítva, ezen bekezdés tekintetében nem tekintendő független képviselőnek.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból szerez (beleértve a mezőgazdaságból vagy az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyom fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások, beleértve az olaj és a gáz, kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelyen keresztül fejt ki üzleti tevékenységet. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a telephelynek a 2. bekezdés rendelkezéseinek megfelelően betudható nyereség megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az e cikk és a 22. cikk alkalmazásában, az egyik Szerződő Államban lévő, 1. bekezdésben meghatározott telephelynek betudható nyereségnek azt a nyereséget kell tekinteni, amelyet akkor érhetne el, különösen a vállalkozás más részeivel folytatott ügyleteiben, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, figyelembe véve a vállalkozás által a telephelyen vagy a vállalkozás más részein keresztül elvégzett feladatokat, felhasznált eszközöket és vállalt kockázatokat.

3. Amennyiben az egyik Szerződő Állam a 2. bekezdéssel összhangban megállapítja az egyik Szerződő Állam vállalkozása telephelyének betudható nyereséget, és ennek megfelelően megadóztatja a vállalkozás olyan nyereségét, amely a másik államban adókötelezettség alá esett, a másik állam, az e nyereséget terhelő kettős adóztatás elkerülése érdekében a szükséges

mértékben megfelelő kiigazítást tesz az erre a nyereségre számított adó összegére vonatkozóan, amennyiben egyetért az előbb említett állam által tett kiigazítással. Az említett megfelelő kiigazítás megtétele mindegyik Szerződő Állam hazai jogában foglalt időkorlátra vonatkozó rendelkezések függvénye. Ennek a kiigazításnak a megállapításánál a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

4. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel ezen Megállapodás más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi forgalom

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának hajók, légi járművek vagy közúti és vasúti járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerzett nyeresége csak ebben az államban adózható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak, de csak az ilyen módon szerzett nyereségnek azon részére, amely a résztvevő közös üzemeltetésben képviselt részarányának tudható be.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

(a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vesz részt vagy tőkéjében részesedik, vagy

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vesznek részt vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy bármely nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben egyetért az elsőként említett állam által végrehajtott kiigazítással. Az említett megfelelő kiigazítás megtétele mindegyik Szerződő Állam hazai jogában foglalt időkorlátra vonatkozó rendelkezések függvénye. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Megállapodás egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, aki az osztalék tényleges haszonhúzója, csak ebben a másik államban adóztatható.
2. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti jegyekből vagy élvezeti jogokból, bányarészjegyekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan más társasági jogokból származó jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.
3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
4. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik államban.
2. Mindazonáltal ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak az államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, amelyben keletkezett, de ha a kamat haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 5 százalékát.
3. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nincs, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, de nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.
4. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, a kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban olyan belföldi illetőségű személynek fizetnek, aki annak tényleges haszonhúzója, csak ebben a másik államban adóztatható, ha ezt a kamatot:

- a) bármilyen áru vagy berendezés hitelre történő eladásával kapcsolatban fizetik;
- b) bank által nyújtott bármilyen kölcsönre vagy hitelre fizetik;
- c) a másik Szerződő Állam Kormányának, beleértve annak bármely politikai alegységét vagy helyi hatóságát, a Központi Banknak vagy bármely, a Kormány által tulajdonolt vagy ellenőrzött pénzügyi intézménynek fizetik;
- d) a másik állam Kormánya, beleértve annak bármely politikai alegységét vagy hatóságát, a Központi Bank vagy bármilyen, ezen Kormány által tulajdonolt vagy ellenőrzött pénzügyi intézmény által biztosított kölcsönrel vagy hitellel kapcsolatban fizetik a másik államban belföldi illetőségű személynek.
5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
6. A kamatot az egyik Szerződő Államból származónak kell tekinteni, ha annak fizetője az adott államban belföldi illetőségű. Ha azonban az adósság, amelyre a kamatot fizetik, a kamatot fizető személynek – tekintet nélkül arra, hogy belföldi illetőségű-e a Szerződő Államban vagy sem – egy, a Szerződő Államban lévő telephelyével kapcsolatban merül fel, és a kamatot az adott telephely viseli, úgy kell tekinteni, hogy a kamat abban a Szerződő Államban keletkezik, ahol a telephely található.
7. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, a Megállapodás egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik államban.
2. Mindazonáltal ez a jogdíj abban a Szerződő Államban és annak az államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, amelyben keletkezett, de ha a jogdíj haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 5 százalékát.
3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotást, szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.
4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték,

amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. A jogdíjat az egyik Szerződő Államból származónak kell tekinteni, ha annak fizetője az adott államban belföldi illetőségű. Ha azonban a fizetési kötelezettség, amelyre a jogdíjat fizetik, a jogdíjat fizető személynek – tekintet nélkül arra, hogy belföldi illetőségű-e a Szerződő Államban vagy sem – egy, a Szerződő Államban lévő telephelyével kapcsolatban merül fel, és a jogdíjat az adott telephely viseli, úgy kell tekinteni, hogy a jogdíj abban a Szerződő Államban keletkezik, ahol a telephely található.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, a Megállapodás egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. A nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyónának része, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek vagy közúti és vasúti járművek elidegenítéséből, vagy az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti és vasúti járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben az államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy más hasonló társasági jogok elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból származik, megadóztatható ebben a másik államban.

5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Munkaviszonyból származó jövedelem

1. A 15., 17., 18. cikk és 19. cikk 2. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

(a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott pénzügyi évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti és vasúti jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban az államban.

15. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által a másik Szerződő Államban végzett művészi vagy sportolói tevékenységéből származó jövedelme csak az elsőként említett államban adóztatható, feltéve, hogy ezen tevékenységeket teljes egészében közalapokból támogatják vagy a Szerződő Államok között kötött kulturális vagy sportmegállapodások keretében végzik.

17. Cikk

Nyugdíjak

A nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak az elsőként említett államban adóztatható.

18. Cikk

Közszolgálat

1. (a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága fizet természetes személynek az ezen államnak vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

(b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) ennek az államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. Az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 14., 15. és 16. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

19. Cikk

Tanulók, oktatók és tanárok

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű vagy az volt, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg az elsőként említett államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

2. Hasonlóan, annak a tanárnak vagy oktatónak a díjazása, aki az egyik Szerződő Államban tett első látogatásának időpontjától két évet meg nem haladó időtartamra látogat ebbe a Szerződő Államba és aki közvetlenül a látogatása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű vagy az volt, és aki az elsőként említett államban kizárólag az ebben a Szerződő Államban lévő egyetemen, főiskolán vagy más elismert kutatóintézetben vagy felsőoktatási intézményben tanítás vagy kutatást céljából van jelen, mentes az adó alól ebben az államban, feltéve, hogy ezen kifizetések forrásai a másik Szerződő Államban vannak.

Ezen bekezdés nem vonatkozik a kutatásból származó díjazásra és jövedelemre, ha ezen kutatást üzleti célú vállalkozások számára folytatják.

20. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének ezen Megállapodás előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban

egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

21. Cikk

Vagyon

1. A 6. cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.
2. Az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának részét képezi, megadóztatható ebben a másik államban.
3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból, légi járművekből vagy közúti és vasúti járművekből álló vagyona, és az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti és vasúti járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyona csak ebben az államban adóztatható.
4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adóztatható.

22. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Az Iráni Iszlám Köztársaságban a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

Amennyiben egy Iráni Iszlám Köztársaságban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Megállapodás rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, az Iráni Iszlám Köztársaság megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét vagy vagyonát terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett jövedelem- vagy vagyonadóval. Az ilyen levonás azonban egyik esetben sem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely ilyen jövedelemre vagy vagyonra esik.

2. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

(a) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Megállapodás rendelkezései szerint megadóztatható az Iráni Iszlám Köztársaságban, és azt ott ténylegesen megadóztatták, Magyarország a (b) albekezdésben és a 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.

(b) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 7., 11. és 12. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók az Iráni Iszlám Köztársaságban, Magyarország megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Iráni Iszlám Köztársaságban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az Iráni Iszlám Köztársaságból származó ilyen jövedelemtételre esik.

(c) Az (a) albekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a Magyarországon belföldi illetőségű személy jövedelmére vagy vagyonára, ha az Iráni Iszlám Köztársaság ezen Megállapodás rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól vagy az ilyen jövedelemre a 11. és 12. cikkek 2. bekezdése rendelkezéseit alkalmazza.

3. Amennyiben ezen Megállapodás bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

23. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 7. bekezdésének vagy a 12. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai az ilyen vállalkozás adóköteles vagyonának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azok az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

24. Cikk

Kölcsönös egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Megállapodás rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 23. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet a Megállapodás rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban a Megállapodással. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről a Megállapodás nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak. Az illetékes hatóságok konzultációk révén megfelelő kétoldalú eljárásokat, feltételeket, módszereket és technikákat alakíthatnak ki az ezen cikkben előírt kölcsönös egyeztető eljárás végrehajtása érdekében.

25. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatják egymást a jelen Megállapodás rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok vagy azok helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes a Megállapodással. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik Államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszerzés megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

26. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviseletek tagjai

Ezen Megállapodás semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

27. Cikk

Kedvezményekre való jogosultság

1. Tekintet nélkül ezen Megállapodás más rendelkezéseire, az ezen Megállapodás alapján adott kedvezményt nem kell biztosítani egy jövedelem- vagy vagyonelem vonatkozásában, amennyiben minden releváns tényre és körülményre tekintettel indokolt arra következtetni, hogy ennek a kedvezménynek a megszerzése volt az egyik fő célja bármely megállapodásnak vagy tranzakciónak, ami közvetlenül vagy közvetve ezt a kedvezményt eredményezte, kivéve ha megállapításra kerül, hogy a kedvezmény megadása ezen körülmények között összhangban lenne a Megállapodás vonatkozó rendelkezéseinek tárgyával és céljával.

2. Mielőtt az előző mondat alapján az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személytől megtagadnák az ezen Megállapodás alapján nyújtott kedvezményt, a Szerződő Államok illetékes hatóságai egyeztetnek egymással. Hasonlóképpen, a Szerződő Államok illetékes hatóságai e cikk alkalmazása tekintetében egyeztetnek egymással.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy ezen Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső követelményeknek eleget tettek.

2. Ezen Megállapodás az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kézhezvételét követő 15. napon lép hatályba, és rendelkezései mindkét Szerződő Államban alkalmazandók:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében a Megállapodás hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jének megfelelő Nap-hidzsra szerinti Dey hónap 11-én vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(b) az egyéb jövedelem- és vagyoadók tekintetében a Megállapodás hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jének megfelelő Nap-hidzsra szerinti Dey hónap 11-én vagy azután kezdődő bármely adóztatható évre kivethető adókra.

29. Cikk

Felmondás

Ezen Megállapodás mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. A Megállapodást annak hatálybalépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt a felmondásról diplomáciai úton értesítést küld. Ebben az esetben a Megállapodás mindkét Szerződő Államban hatályát veszti:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jének megfelelő Nap-hidzsra szerinti Dey hónap 11-én vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(b) az egyéb jövedelem- és vagyoadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jének megfelelő Nap-hidzsra szerinti Dey hónap 11-én vagy azt követően kezdődő bármely adóztatható évre kivethető adókra.

Ezen preambulumból és 29 cikkből és egy Jegyzőkönyvből álló Megállapodás két példányban készült magyar, perzsa és angol nyelven Teheránban, 2015. november hónap 30-ának megfelelő Nap-hidzsra szerinti 1394. Azar hónap 9. napján, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Bármilyen eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

Ennek hitelül az arra a Kormányai által kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt a Megállapodást aláírták.

Magyarország Kormánya nevében az Iráni Iszlám Köztársaság Kormánya nevében

JEGYZŐKÖNYV MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS AZ IRÁNI ISZLÁM KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁSHOZ

Magyarország Kormánya és az Iráni Iszlám Köztársaság Kormánya a Teheránban, 2015. november hónap 30-ának megfelelő Nap-hidzsra szerinti 1394. Azar hónap 9. napján aláírt, a jövedelem- és a vagyoadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Megállapodáshoz kapcsolódóan az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Megállapodás szerves részét képezik:

1. Magyarország Kormánya úgy értelmezi, hogy Magyarország ezen Megállapodásban vállalt kötelezettségei összhangban vannak az Európai Unió tagjaként vállalt kötelezettségeivel. Amennyiben azonban Magyarország a jövőben megállapítja, hogy ezen Megállapodásban vállalt kötelezettségei nincsenek összhangban a Magyarországra európai uniós tagként vonatkozó követelményekkel, mindkét Szerződő Állam konzultálhat egymással a Megállapodás lehetséges módosításairól.

2. A 25. cikk (Információcsere) tekintetében megállapításra került:

(a) A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzüzetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

(b) Azonban az (a) albekezdés alkalmazása mindkét Szerződő Államban a vonatkozó belső szabályok és rendelkezések módosításától függ, amelyek jelenleg nem teszik lehetővé az ilyen adóügyi információcserét az Iráni Iszlám Köztársaságban. Az Iráni Iszlám Köztársaság illetékes hatósága haladéktalanul értesíti Magyarországot illetékes hatóságát, arról hogy ezen rendelkezés alkalmazásához szükséges feltételek teljesültek.

Ezen preambulumból és 2 bekezdésből álló Jegyzőkönyv két példányban készült magyar, perzsa és angol nyelven Teheránban, 2015. november hónap 30-ának megfelelő Nap-hidzsra szerinti 1394. Azar hónap 9. napján, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Bármilyen eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

Ennek hiteléül az arra a Kormányok által kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt a Jegyzőkönyvet aláírták.

Magyarország Kormánya nevében az Iráni Iszlám Köztársaság Kormánya nevében